

за ястія, праздницы, монашескы братства, и др., ако тѣзи обряди и прѣдписанія сж противны на Св. Писаніе. Тѣзи работы само обрѣменяватъ чловѣчески-тѣ съвѣсти, и за това сж противны на Писанія-та, които казватъ : “Защо искушавате Бога, да налагате на ученицы-тѣ на шіѣ-тѣ хомоть?” (Дѣян. 15; 10), и, “. . . . . власть-тѣ коікто ми е далъ Господь за назиданіе, а не за разореніе” (2 Кор. 13; 10). Заради това, ученіе-то за Христіанскѣ-тѣ свободѣ трѣбва да ся поддържа въ церквы-тѣ, и най-главна-та точка на евангеліе-то да ся държи здраво, именно, че благодать ся придобыва даромъ съ вѣрѣ въ Христа, а не съ обряды и церемоніи. Слѣдователно, Господній День (*), Великдень, Петдесетница-

*) Съ включваніе Господній День между други-тѣ праздницы, Реформатори-тѣ несъмнѣнно сж подпаднжли въ едиѣ голѣмѣ погрѣшкѣ. Ако да изисквахѣ само щото подробни-тѣ Левитскы закони, за какъ да ся варди Сѣбота-та, да не бѣдѣтъ задължителни за церквы-тѣ относительно до Господній День, тѣ быхѣ были прави. Но самый-тѣ День за Почивкѣ не е нито Левитско нито Новозавѣтно учрежденіе. Той е останжлъ още отъ създаніе міра, както бракъ-тѣ, и е основанъ на тѣлесно-то и нравственното естество на чловѣка. Пазеніе-то му е станжло задължително по едиѣ отъ неизмѣнимы-тѣ Десетъ Заповѣди, която, като неизмѣнима, си остая въ силѣ въ всеѣко врѣме, всеѣко мѣсто, и всеѣкы народѣ, както Заповѣдь-та противъ кражбѣ-тѣ, убійство-то, или прѣлюбодѣйство-то, и пр. Тази Заповѣдь е да ся освящава едиѣнъ день въ седмицѣ-